

Akademia Polskiego Filmu

„Psy” (1992) reż. Władysław Pasikowski

Rok 1990. Franz Maurer, wieloletni funkcjonariusz UB, zostaje przeniesiony do policji kryminalnej. Bierze udział w akcji skierowanej przeciwko międzynarodowej szajce złodziei samochodów. Policjanci otaczają motel, w którym znajduje się przestępca. Nie zdążą go jednak zaaresztować. Zostaje zabity przez wysłanników konkurencyjnego gangu. Wywiązuje się strzelanina, ginie w niej trzech policjantów. Dowodzący akcją Franz nie może się pogodzić ze śmiercią kolegów. Grają: Bogusław Linda, Marek Kondrat, Cezary Pazura, Janusz Gajos, Agnieszka Jaskółka.

„Dług” (1999) reż. Krzysztof Krauze

Akcja filmu toczy się na przełomie lat 1998-1999 i jest oparta na prawdziwych wydarzeniach. Dwaj przyjaciele, Adam i Stefan, rzucili studia, by szukać szczęścia w biznesie, i planują otwarcie montowni skuterów. Niestety, bank w ostatniej chwili odmawia im kredytu. Próbuąc pożyczyć, wpadają w pułapkę - bandyta Gerard domaga się od nich zwrotu długu, którego nie zaciągali. Kontrakt przepada, a Gerard wraz ze swym ochroniarzem nie przestają ich nękać. Szantażują, biją, pozorują egzekucję, grożą zabiciem rodziny. Jedynym wyjściem wydaje się „wyeliminowanie” prześladowcy. Grają: Robert Gonera, Jacek Borcuch, Andrzej Chyra, Cezary Kosiński.

Akademia Polskiego Filmu to ogólnopolski program edukacyjny, upowszechniający wiedzę o historii polskiego kina. W ramach APF realizowane są zajęcia dla studentów i wolnych słuchaczy w kinach i na uczelniach w wielu miastach, m.in. w Warszawie, Krakowie, Wrocławiu, Łodzi, Kielcach, a nawet w Tybindze. Przede wszystkim jest to dwuletni kurs historii polskiego filmu fabularnego, który inaugurację miał w 2009 roku. Zajęcia odbywają się raz w tygodniu, składają się z godzinnych wykładów, projekcji dwóch filmów i spotkań z twórcami.

Program, składający się z ponad stu tytułów i rozłożony na cztery semestry, obrazuje dorobek polskiego kina fabularnego w szerokim spektrum nazwisk, gatunków i tematów. Podstawą ich wyboru były dopełniające się kryteria: rangi osiągnięć i poszukiwań artystycznych oraz szczególnie życzliwego przyjęcia przez widownię. Chronologiczna konstrukcja programu ułatwia poznanie tendencji dominujących w danym okresie i kierunków rozwojowych. (...) Akademia Polskiego Filmu uzupełnia humanistyczne programy wyższych uczelni, jednocześnie pełniąc funkcje wolnej wszechnicy. Otwiera się przed tymi wszystkimi, którzy chcieliby scalić i pogłębić historyczną wiedzę o rodzimym filmie - pisze dr Rafał Marszałek, konsultant naukowy Akademii.